

til en ny mineralogisk-geognostisk Museumsbygning, hvori han har søgt at tilfredsstille alle Betingelserne, for at det kan svare til sin dobbelte Hensigt, at være baade et videnskabeligt Universitetsmuseum og tjene til Belæring for det større Publikum.

Som nogle af de væsentligste Grundbetingelser for en hensigtsmæssig Indretning af en saadan Bygning skal her nævnes:

1) at Bygningens Konstruktion er stærk nok til, at Loftene kunne taale den betydelige Belastning af saa vægtige Samlinger, som de her omhandlede;

2) at Bygningen er brandfri med Opvarmingsapparat i Kælderen;

3) at den har en fri Beliggenhed, og at Værelserne ere høje og ikke for dybe, saa at fuldt Lys kan falde ind lige til Værelsernes Baggrund. Dette er en Hovedbetingelse ved ethvert vel indrettet Museum, men fortrinnsvis hvor mineralogiske og geognostiske Gjenstande skulle opstilles. De mangle den Rigdom paa Former og Farver, som findes ved Dyr og Planter, medens det ved hine især kommer an paa tydeligt at kunne skjelne Krystallernes ofte meget smaa Flader, Stenarternes enkelte Bestanddele og Forsteningernes finere Konturer.

4) at Skabene, saavidt muligt, ere lave, forsynede med Glasmontreer og opstillede i en Retning, der er lodret paa Ildstrålerne, for at Beskuelserne af Gjenstandene i Montreerne ikke skal forstyrres ved Lysreflex fra disses Glasruder;

5) at Lokalerne ere saa rummelige, at de ikke blot kunne optage det nuværende Museums Samlinger, men ogsaa saadanne, som bør anskaffes til Supplerings, og hvad der i Fremtiden indsamles i Danmark og deis Vilande, Alt indenfor rimelige Grændser;

6) at der haves de fornødne Arbejdsrum udenfor selve Samlingerne.

Med Hensyn til, hvad der her i Almindelighed er yttret under Nr. 5 om Lokalerne Størrelse, at de ikke blot skulle optage de forhaanden værende, men ogsaa de senere tilkomne Samlinger, da kan dette ganske vist i mange Tilfælde være en vanskelig Opgave at løse paa en tilfredsstillende Maade, idet man enten af Hensyn til ubestemmelige Forøgelse let kommer ind paa altfor urimeligt store Rumforhold, eller af Sparommeligheds Hensyn kan undervurdere Tilvæxtens Størrelse og beregne Rummen for smaa, hvilket fører til, at der allerede efter en kortere Aarvæksts Forløb føles Trang til nye Udvidelser. I det foreliggende Tilfælde har Sagen dog ikke store Vanskeligheder, idet der for det Første ikke gives flere mineralogiske eller geognostiske Samlinger her i Landet, der ville kunne indlemmes i Universitetets Museum, som Tilfældet var ved Kong Christian VIII's og det Kgl. naturhistoriske

Museums Samlinger, og for det Andet bør Museet kun lægge an paa at være fylldigt repræsenteret i de Afdelinger, der dannes af danske og nordiske Mineralier, Bjergarter og Forsteninger. Det er disse Afdelinger, der hidtil have givet, og altid bør give Museet deis nationale særpræg, og som ogsaa søges og stattes høit af Fremmede.

Landet har hverken Udgang eller Midler til i andre Retninger at kunne konkurrere med de store europæiske Museer, og derfor bør der ikke stræbes efter at danne almindelige geografiske Samlinger, som skulle give et Billede af alle de enkelte Landes geognostiske Forhold. Man bør derimod indskrænke sig til at have karakteristiske Suitter af Bjergarter og Forsteninger fra de forskjellige Jordperioder til Belysning af Jordens Udviklingshistorie i Almindelighed. I denne Afdeling findes for nuværende Tid betydelige Samlinger, som i Fremtiden bør søges fyldte; men paa den anden Side indeholder den ogsaa Udskiltigt, som bør undergaa en betydelig Reduktion, f. Ex. de altfor store Suitter af vulkaniske Bjergarter fra Italien o. a. M., saa at den Udvidelse, som denne Samling kræver, derved bliver mindre, end man ellers skulde vente.

En Samling, der baade kan betragtes som et Led af den mineralogiske og den geognostiske Samling, men saa godt som slet ikke repræsenteret i det nuværende Museum, er, hvad man kan kalde den tekniske Samling. Den bør indeholde Suitter af de vigtigere Gangdannelse, Mødder af nogle Gruber og Hytteværker, samt de derved udvundne Produkter, for at vise de Forhold, hvorunder Malmene forekomme paa Gangspalter, og give en Fremstilling af den i vort Land udfønte Bjergværksdrift. Dertil bør da slutte sig Profiler af Salt- og Kulgruber, og Prøver af de vigtigste Bjergarter, der finde en udstrakt Anvendelse som Bygningsmateriale til arkitektonisk Brug.

Af Planen til det nye mineralogiske Museum vil det ses, at dette tænkes bestaaende af en større 2-Etages Bygning med Façade til Farimagsgaden og en tilstødende lavere 2-Etages Bygning med Façade ud til det projekterede Torv, der er beliggende i Overfløringen af Farimagsgaden og Sølvadens Forlængelse. Denne sidste Bygning er Forbindelsesbygning mellem Museet og Lærestiftelsens Bygning. Om de enkelte Rums Beliggenhed, Størrelsesforhold og Bestemmelse tilføjes nogle Bemærkninger, for derved at gjøre Rede for de Principer, der have været de ledende ved Udførelsen til Planen.

Den førstnævnte 2-Etages Bygning, den egentlige Museumsbygning, indeholder alle Samlingerne, og de ere ordnede deri saaledes, at de ere let overskuelige for de Besøgende. Bygningen er delt ved en Hovedtrappe i to Haldele, der i øverste Etage atter ere satte i Forbindelse med